

Sygn. akt II Ca 820/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko A. O. i K. T.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 30 września 2016 roku, sygn. akt I C 1310/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 820/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy oddalił powództwo o zasądzenie solidarnie od obojga pozwanych kwoty 3584 zł wraz z ustawowymi odsetkami i od pozwanej K. T. kwoty 629 zł z ustawowymi odsetkami a także kosztów procesu.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż powód nie wykazał, że ma legitymację czynną do wystąpienia z roszczeniem o zapłatę dochodzonych pozwem kwot wraz z ustawowymi odsetkami, które to roszczenie wywodzi z tytułu czynszu najmu, gdyż nie wykazał tytułu własności do lokali ani też skutecznej umowy najmu łączącej strony.

Załączona bowiem do akt umowa najmu lokalu mieszkalnego nie zawiera daty jej zawarcia a umowa najmu garażu zawarta została pomiędzy pozwaną a P. S..

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją strona powodowa, podnosząc zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 230 i art. 231 kpc, przez błędne uznanie, że powód nie posiada legitymacji czynnej w sytuacji gdy strona pozwana też jego legitymacji nie kwestionowała traktując go jako stronę umowy najmu i uiszczając z tego tytułu opłaty na jego rzecz.

Składając nadto przy apelacji poświadczoną kserokopię aktu notarialnego nabycia własności przedmiotowych lokali oraz wypisu z księgi wieczystej, uzasadniając, że w sytuacji gdy jego legitymacja nie była kwestionowana nie miał potrzeby składania jej przed Sądem Rejonowym, apelujący wnosił o dopuszczenie dowodu z tych dokumentów oraz o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje

Pozwana, której wszystkie dotychczasowe przesyłki sądowe doręczane były w sposób zastępczy – w drodze awizo – stanowiska w sprawie – w tym wobec apelacji – nie zajęła.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja odnosi skutek w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. z powodu zasadności wskazanych w niej uchybień procesowych, które miały wpływ na jego treść oraz obrazy prawa materialnego, które Sąd II instancji zobowiązany jest brać pod rozwagę z urzędu, a który to wyrok – w świetle nie tylko załączonych do tejże apelacji dokumentów ale także i przede wszystkim w świetle zgromadzonego już przed Sądem I instancji materiału – zapadł bez rozpoznania istoty sprawy, po nietrafnym uznaniu przez Sąd, iż powód nie posiada legitymacji czynnej w niniejszym postępowaniu.

Zgodzić należy się z apelującym, że w sytuacji gdy pozwana nie kwestionowała jego legitymacji czynnej, nie kwestionowała bowiem faktu zawarcia umowy najmu przynajmniej odnośnie lokalu mieszkalnego, a także w sytuacji gdy w aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające płacenie czynszu przez pozwaną w pewnym okresie czasu na rzecz właśnie powoda nie było podstaw do uznania, iż ten nie wykazał swej legitymacji czynnej w procesie do dochodzenia czynszu z tytułu najmu.

To samo należy przywołać – i to jeszcze wyraźniej - odnośnie pozwanego, który w ogóle stanowiska w sprawie nie zajął i wydany wyrok jest w stosunku do niego wyrokiem zaocznym

Zasadą jest przecież, że w przypadku zaistnienia przewidzianych w art. 339 § 1 kpc przesłanek do wydania wyroku zaocznego Sąd – zgodnie z § 2 art. 339 kpc – przyjmuje w takim wypadku za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Należy zwrócić uwagę, że w powołanym wyżej przepisie nie ma mowy o dowodach, lecz o twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Nie sposób też nie zauważyć, że zgodnie z powołanym wyżej przepisem Sąd ma prawo nie uznać za prawdziwe twierdzeń powoda, o których tu mowa, ale wyjątkowo – tj. w sytuacji, gdy budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa i w takim przypadku trudno odmówić powodowi możliwości wykazania dowodami swych twierdzeń, czemu posłużyć mogły przywołane w apelacji przepisy procesowe.

Postępując inaczej niż wyżej wskazano Sąd doszedł do przedwczesnego twierdzenia o braku legitymacji czynnej powódki, które to twierdzenie nie znajduje – co już wyżej wskazano - oparcia w materiale sprawy, tj wskazanej wyżej umowie najmu, dowodach opłacania czynszu na rzecz strony powodowej i samych twierdzeniach stron.

Należy zauważyć, że w sprawie niniejszej powód dochodzi należności czynszowych z umowy najmu, a nie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu, które służyłoby właścicielowi. Nie było zatem konieczne nawet wykazywanie przez powoda własności przedmiotowych lokali, gdyż w przypadku dochodzenia należności wynikających z najmu – co zostało wyraźnie określone w pozwie – wynajmujący nie musi być właścicielem. Stąd, skoro roszczenie dochodzone jest z najmu, złożone do apelacji dokumenty mające wykazywać prawo własności powoda mają dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie drugorzędne i pomocne jedynie w znaczeniu dowodowym, gdyby strona pozwana kwestionowała łączący ją z powodem stosunek najmu.

Należy także zauważyć, że gdyby nawet w ocenie Sąd złożona przez powoda umowa najmu nie odpowiadała wymogom formalnym na tyle, że nie stanowiłyby dowodu istnienia między stronami najmu, to nie sposób nie dostrzec znajdujących się w aktach sprawy dowodów wpłaty tytułem czynszu najmu przez pozwaną na rzecz powoda, co pozwalałoby na uznanie, że do zawarcia umowy najmu mogło dojść także w sposób dorozumiany.

Wobec zatem wykazania przez powódkę zakwestionowanej przez Sąd Rejonowy legitymacji czynnej zachodzi konieczność oceny zasadności żądania pozwu w kontekście innych zgłoszonych przez pozwaną merytorycznych zarzutów, czego Sąd ten nie uczynił, a co równoznaczne jest z nierozpoznanie istoty sprawy pod kątem właściwych przepisów prawa materialnego, skutkującym uchYLENIEM przez Sąd II instancji zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do jej ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania za instancję odwoławczą na podstawie art. 505 ze zn.12 § 1 kpc w zw. z art. 386 § 4 kpc i art. 108 § 2 kpc.

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Rejonowy dokona merytorycznej oceny żądania pozwu i podniesionych przez stronę pozwaną zarzutów, przy czym - z uwagi na charakter zarzutów i ewentualnych środków dowodowych – nie można na tym etapie postępowania wykluczyć konieczności rozważenia zmiany trybu postępowania z uproszczonego na zwyczajny.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, orzeczono jak w sentencji wyroku.